

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/102/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010383
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010383.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Ilave, trvale bytom C. D. E., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2024 v Trenčíne, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 75PP/20/2024 zo dňa 18. apríla 2024 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku sa zrušuje napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

II. Podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 odsek 1 písm. a), písm. b) odsek 2 Tr. zákona sa odsúdený, podmienčne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/115/2021 zo dňa 03. februára 2022 a rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/83/2022 zo dňa 02. novembra 2022.

III. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona sa odsúdenému určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky a súčasne sa nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 2 (dva) roky a zároveň sa odsúdenému ukláda jú na čas probačného dohľadu obmedzenia a povinnosti, a to:

- podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona zákaz požívať omamné a psychotropné látky,
- podľa § 51 ods. 4 Tr. zákona povinnosť sa podrobiť na vyzvanie súdu alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na omamné a psychotropné látky za účelom kontroly dodržiavania zákazu ich požívať,
- podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona povinnosť sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. apríla 2024 po vypočutí odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „odsúdený“) rozhodol uznesením sp. zn. 75PP/20/2024 tak, že podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku a za použitia § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, návrh odsúdeného na jeho podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom zvoleného obhajcu. V písomnom odôvodnení sťažnosti a jej doplnení odsúdený vyjadril svoj nesúhlas s tým, že nespĺňa druhú materiálnu podmienku, ktorou je dôvodné očakávanie, že bude po prepustení na slobode viesť riadny život, teda, že nedôjde u neho k recidíve. Samotný fakt, že odsúdený bol už päťkrát odsúdený, nemôže byť považované za

príťažujúce, a to už vôbec nie v spojitosti s jeho nízkym vekom. Naopak, práve pre jeho nízky vek je ideálnym kandidátom pre jednoduchšie zaradenie sa do spoločnosti, či už za súčasného plnenia súdom nariadených obmedzení alebo len pod dohľadom starých rodičov, s ktorými by chcel stráviť viac času a oplatiť im ich starostlivosť. V prípade, ak by bolo jeho žiadosti na podmiennečné prepustenie vyhovené, odsúdený sa plánuje opätovne zaradiť do spoločnosti, nájsť si prácu, priateľku a viesť pokojný a slušný život. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odsúdený požiadal nadriadený súd, aby napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil, podmiennečne ho prepustil na slobodu a uložil mu prípadné obmedzenia a podmienky, ktorým je ochotný sa podrobiť.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 20. júna 2024 preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 27. augusta 2024 podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste a je dôvodná.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' obligatórne prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že neexistuje pre spoločnosť príliš vysoké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch s prihliadnutím aj na očakávaný účel trestu (§ 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona). Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

V posudzovanej veci okresný súd správne a dôvodne urobil záver o tom, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie príslušnej časti uložených trestov dňa 06. marca 2024.

Čo sa týka prvej materiálnej podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený preukázal polepšenie, táto podmienka taktiež bezpochyby splnená je. V zhode s názorom okresného súdu aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako pozitívny prejav zmeny jeho správania. Z hodnotenia ústavu vyplynuli priaznivé závery o osobe odsúdeného počas doterajšej doby výkonu trestu, týkajúce sa aktívneho trávenia voľného času (vrátane účasti na kultúrno-osvetovej činnosti) a skutočnosť, že bol jedenkrát disciplinárne odmenený, pričom disciplinárne potrestaný nebol. V hodnotení síce bolo poukázané na tri porušenia ústavného poriadku odsúdeného, avšak nešlo o závažné porušenia, keďže neboli disciplinárne riešené ukladaním disciplinárneho trestu.

Na rozdiel od názoru okresného súdu však nadriadený krajský súd vyhodnotil aj druhú materiálnu podmienku nevyhnutnú na podmiennečné prepustenie odsúdeného, ktorou je predpoklad riadneho vedenia života na slobode po prepustení, za splnenú. Ako vyplýva z predloženého spisového materiálu v posudzovanej trestnej veci, odsúdený sa doposiaľ dopúšťal trestnej činnosti rôzneho charakteru. S poukazom na jeho nízky vek (ešte nedovŕšil ani 22 rokov) je však nepochybné, že sa zvyšuje šanca jeho prevýchovy, a zároveň uvedomenia si škodlivosti páchania trestnej činnosti, no najmä jej následkov, ktorými je odpykanie si trestu odňatia slobody s jeho priamym výkonom v podmienkach ústavu na výkon trestu. Odsúdený udržiava pravidelný kontakt so svojimi starými rodičmi a ich vplyv môže výrazne napomôcť v jeho resocializácii po návrate do bežného života na slobode, rovnako ako aj cenné pracovné návyky, ktoré počas výkonu trestu získal. Ako ďalej vyplýva zo správy riaditeľa ústavu, odsúdený si riadne plní svoje povinnosti, rešpektuje autority a jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti je kritický. Program zaobchádzania stále plní v takej miere, že je možné konštatovať, že jeho náprava je úspešne zavŕšená. Krajský súd je presvedčený, že s poukazom na nie malú motiváciu odsúdeného viesť na slobode už iba riadny život, bez páchania trestnej činnosti, preukáže sebe aj spoločnosti, že dovykonať zvyšok uloženého trestu odňatia slobody nebolo v jeho prípade potrebné.

Krajský súd teda na podklade dôvodne podanej sťažnosti odsúdeného rozhodol o jeho podmiennečnom prepustení a uložil mu skúšobnú dobu v trvaní troch rokov. Na posilnenie eliminácie rizika recidívy u odsúdeného krajský súd rozhodol aj o uložení probačného dohľadu nad jeho osobou vrátane povinností a obmedzení, ktoré je odsúdený v rámci probačného dohľadu povinný splniť. Probačný a mediačný úradník bude monitorovať správanie odsúdeného v zmysle dodržiavania podmienok probácie, ale mu aj poskytne odbornú pomoc, v rámci ktorej bude spolupracovať s jeho rodinným a sociálnym prostredím, v ktorom odsúdený bude žiť, resp. bude pôsobiť s cieľom usmerniť ho k dosiahnutiu spoločensky žiadaného správania (dodržiavania právnych noriem). Súčasťou výkonu probačného dohľadu bude aj pravidelné vyhodnocovanie správania odsúdeného probačným úradníkom.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e príпустná.